

Forslag til forespørgselsdebat om tiltag til afhjælpning af den økonomisk yderst uholdbare situation for fiskere der primært oppebærer indtægt ved torskefiskeri og hellefiskefiskeri, samt for fabriksarbejdere der mister arbejdet og dermed indtægtsgrundlag på grund af indhandlingsstop for torsk og hellefisk som følge af opfiskning af fiskekvoter.

(Siumutgruppen i Inatsisartut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Naalakkersuisut ønsker en konstruktiv debat på de efterhånden tilbagevendende problemer for fiskere og fangere samt beskæftigede indenfor produktion, som opstår dels på grund af naturlige forhold, dels på grund af opfiskning af fiskekvoter, og jeg skal starte med at citere følgende:

”Arbejdet skal tage afsæt i følgende overordnede fiskeripolitiske mål og principper:

- *Biologisk og kommerciel bæredygtighed*
- *Økonomiske hensyn*
- *Brugervenlig og enkel forvaltning*

Fiskeriøkonomiske og samfundsøkonomiske aspekter ved en fiskeriforvaltning skal bygge på parametrene:

- a. *Arbejdskraft skal ikke fastlåses i en samfundsmæssig uhensigtsmæssig struktur, og fiskeriforvaltning skal i det hele have en struktur, der støtter nødvendige strukturændringer i fiskerierhvervet og i forhold til andre erhverv,*
- b. *Fiskerierhvervets indtjeningssevne skal søges forbedret ved generelt at komme til at fungere på mere markedsmæssige vilkår med færrest mulige samfundspålagte bindinger på produktionen, med mindre disse er betinget af hensynet til en bæredygtig udnyttelse af ressourcen. Dette skal ses i sammenhæng med et politisk ønske om, at erhvervet også skal kunne bidrage direkte til samfundet i form af ressourcerenteafgift og/eller brugerbetaling,*
- c. *Fiskerierhvervet skal så vidt muligt selv forestå finansiering af eventuelle flådetilpasninger, hvorfor en fiskeriforvaltning skal søges udformet på en måde, så erhvervet i nødvendigt omfang selv er i stand til at tiltrække den nødvendige kapital til disse investeringer.*
- d. *De offentlige midler til fiskerisektoren skal ikke gå til at opretholde urentable enheder, men til at skabe forvaltningsmæssige rammer og gennemføre egentlige udviklingstiltag, med henblik på en løbende strukturudvikling af sektoren.”*

Naalakkersuisut er ganske enig i at arbejde videre med vurderingen af ovennævnte udmærkede mål og principper, som var en del af kommissoriet for Fiskerikommissionen, som påbegyndte sit arbejde i 2008.

I begrundelsen for denne forespørgselsdebat inviterer Siumut alle partier til at gøre en indsats for tingene udvikler sig katastrofalt. Også dette ønsker Naalakkersuisut.

Desværre er det eneste løsningsforslag baseret på forhøjelse af kvoter. I denne forbindelse skal Naalakkersuisut spørge:

Harmonerer dette ønsket med biologisk og økonomisk bæredygtighed?

Forslagsstillerne nævner, at mange mennesker ingen anden mulighed har end at henvende sig til kommunen for at få hjælp. Det er selvfølgelig ærgerligt, hvis dette er tilfældet, især set i lyset af, at indkomsterne indenfor det kystnære fiskeri er steget betragteligt i år i forhold til året før.

Som eksempel kan vi nævnte, at der alene i det kystnære fiskeri i 2011 forventes stigning i indhandlingsværdi på i alt 74 mio. kr. i forhold til 2010. Heraf indgår bonusudbetalinger, hvor en del vil blive udbetalt sidst på året.

Det, at kvoterne er blevet opfisket tidligere end sidste år, vidner dog om en uhensigtsmæssig struktur. I denne forbindelse skal Naalakkersuisut spørge:

Er det så ikke på tide, at der foretages nødvendige strukturændringer i fiskerierhvervet?

Et andet citat:

”Det indenskærs fiskeri generelt er karakteriseret ved mange små og ineffektive enheder. Det resulterer i, at nogle fiskere og fangere har årsindtægter, der ligger betydeligt under årsindtægten for en fuldtidsbeskæftiget lønmodtager. Kvoter indenfor fiskeriet og rejer kan opfiskes af betydeligt færre enheder, og dermed også af betydeligt færre beskæftigede end det er tilfældet i dag.”

I denne forbindelse skal Naalakkersuisut spørge:

Hvad har ændret sig siden 2008, hvor denne situationsbeskrivelse blev udarbejdet i forbindelse med den politisk økonomiske beretning?

Naalakkersuisut har efter grundige analyser og i tæt samarbejde med fiskeriet parter udarbejdet forskellige planer.

En forvaltningsplan for det kystnære fiskeri efter hellefisk vil blive implementeret i 2012.

Alle fiskere, som har licenser nu, vil fortsat bevare muligheden for at kunne erhverve sig licenser. Der udstedes i de kommende ikke nye licenser, hverken til fiskere eller folk, som arbejder og har deres indkomst udenfor fiskeriet.

Fiskere, som fisker med fartøjer, vil blive tildelt kvoter pr. båd på grundlag af deres fiskeri nogle år forinden. Disse fiskere kan planlægge deres fiskeri i tæt samarbejde med fabrikkerne uden at skulle være bange for, at kvoterne opfiskes for hurtigt. Disse kvoter kan være en del af grundlaget for finansiering af drift og investeringer.

Fiskere, som fisker med joller, vil kunne fortsætte som nu med deres egen samlede kvote, uden at skulle konkurrere med fiskere, som har fartøjskvoter.

Ovennævnte tiltag skal gerne bane vejen for de nødvendige strukturændringer og mulighed for yderligere finansiering, hvilket har været ønsket i mange år.

En omfattende informationskampagne er under planlægning og vil blive udført i tæt samarbejde med relevante kommuner.

Naalakkersuisut tager imod invitationen om en samlet indsats og ser frem til en konstruktiv forespørgselsdebat.

Naalakkersuisut skal benytte denne lejlighed til at opfordre de kommunale myndigheder til at invitere relevante departementer til samarbejde omkring tiltag, som kan afhjælpe de udfordringer, som er baggrunden for denne forespørgselsdebat.